

Християни і мусульмани поклоняються не одному і тому ж Богу.

Християни і мусульмани поклоняються не одному і тому ж Богу. Християнство і Іслам, – всі вірять в вічного Бога-Творця, якому одного разу кожна людина дасть відповідь. Але це ж очевидно, що мусульмани і християни не вірять в одного і того ж Бога.

По-перше, Бог – небесний Отець християн, але Аллах – не батько для мусульман.

Це одне з найбільш фундаментальних одкровень Біблії, як і Ісус навчав Своїх послідовників щодня молитися «Отче наш» (Матвія 6: 9-13). Новий Завіт веде ще далі, говорячи, що Бог вклав у наші серця дух синівства, що ми можемо називати Бога «Абба», як Ісус називав Свого Отця «Абба» (Римлян 8:15, Галатів 4: 6). Але Аллах не представлений як небесний батько в ісламі, не кажучи вже про «Абба» і більш ласкавих іменах. Ось чому в теології ісламу «Батько» не входить в 99 імен Аллаха.

По-друге, через Ісуса ми можемо мати близькі стосунки, навіть дружбу з Богом. Для мусульман такий підхід – немислимий, через їх розуміння трансцендентності Бога.

Уже в Старому Завіті Бог ставився до Авраама як до Свогому другу (Ісайя 41: 8), але в Новому Завіті Ісус пішов далі, кажучи Своїм учням: «Немає більше від тієї любові, як хто душу свою покладе за друзів своїх. Ви друзі Мої, якщо чините все, що Я заповідаю вам »(Івана 15: 13-14).

Мусульманин не може навіть думати про Аллаха в таких категоріях.

Для мусульман, Бог (Аллах) – занадто трансцендентний і «інший», щоб бути нашим Другом. Вони поклоняються, захоплюються і коряться Аллаху, так само як ми нашому Небесному Отцю, але вони не мають близького спілкування з Богом, яке мають християни (2 Кор. 13:13).

В ісламі, людські істоти не можуть насолоджуватися такою особистою близькістю з Творцем.

Різниця між християнською і мусульманською концепцією Бога чітко видна в аспекті молитви.

Глибина спілкування, якої ми насолоджуємося з Богом, добре виражена в словах відомого гімну, написаного Фанні Кросбі:

«О, чиста радість відокремленої години,
Який перед троні Твоїм я провів,
Схиливши коліна, з Тобою я спілкувався, мій Бог
Як друг спілкується з другом його! »

В ісламі, мусульмани повинні слідувати запропонованим молитвам на арабській мові, навіть якщо вони її не розуміють. Не так вже й багато дружби з божественним. Одне лише це вже підкреслює глибокий контраст між двома релігіями щодо того, як розглядається Бог.

По-третє, християни вірять, що Ісус – повнота прояви Бога, в той час як мусульмани бачать Ісуса просто як людину, пророка, зовсім не як унікальний образ Божий.

Ісус сказав Своїм послідовникам: «хто бачив Його – той бачив Отця, і що Він в Отці, а Отець в Ньому, і Він і Отець одне»

(Іоанна 14: 9-11, 10:30).

Всі ці поняття абсолютно чужі ісламу.

Для мусульман, Ісус – просто ще одне творіння Аллаха. Для християн, Ісус – це Той, через якого Батько створив всесвіт.

По-четверте, християнська «святая Трійця» – прокляте богохульство для мусульман.

Протягом 200 років християни співають класичний гімн «Святий, святий, святий», який оповідає про «Бога триєдиний, благословенній Трійці», ясно виражаючи те, чому вчить Церква протягом століть.

Слова цього гімну жахливо образливі для мусульман, так як твердження Корану, які мусульмани проголошують п'ять разів на день в молитві (Сура 112), підкреслюють, що Аллах «не родив і не був народжений, і немає нікого рівного Йому».

Ця Сура в оригіналі була направлена до политеистическим слухачам Мухаммеда, але потім була застосована також і до християн. Це означає, що п'ять разів на день мусульмани засуджують одні з найбільш фундаментальних доктрин християнської віри.

По-п'яте, справжні християни краще загинуть, ніж відкинуть Ісуса як Господа; істинні мусульмани швидше помруть, ніж сповідують Ісуса Господом. Це основа основ, і неможливо уявити присвяченого християнина або мусульманина, які б посперечалися з цим твердженням.

Новий Завіт навчає, що необхідна частина порятунку – сповідання Ісуса Господом (Римлян 10: 9-10). В абсолютному контрасті, Коран говорить, звертаючись до тих, хто вірить, що Ісус – Син Божий: «Так вразить за це їх Аллах! Як же вони відвернулися від Істини Його!» (Сура 9:30).

Чи можуть ще мати місце серйозні обговорення на тему, чи вірять християни і мусульмани в одного і того ж Бога?

Хтось може заперечити, нібито обидві віри показують, що людина намагається догодити і коритися своєму Творцеві, але те, що ці релігії говорять про Творця, взаємно протилежно.

Ми не поклоняємося одному і тому ж Богу, – ось чому мусульмани

прагнуть звернути християн в іслам, а християни намагаються навернути мусульман до віри в Ісуса.

Гарні ж новини полягають в тому, що Ісус дійсно є Бог, і що одного разу, добровільно чи ні, кожне коліно схилиться перед Ним, і кожна мова сповідує, що «Ісус є Бог» – щоб прославити Бога Отця (Филип'ян 2: 9-11).

Автор – Майкл Браун / charismanews.com

Переклад – Марія Землянська для ieshua.org

Джерело: ieshua.org – Християни і мусульмани поклоняються не одному і тому ж Богу

Один суддя мусульманин покликав в гості православного Авву який був в тих місцях. Пригостив його вечерею і запитав: «Скажи мені мудра людина, ось я суддя, я мусульманин і намагаюся жити за законами. Я чесно суджу, не беру мзди, годую бідних, молюся, дотримуюся пости. Виконую всю волю Аллаха. Так невже я не буду наслідувати Царства? ». Авва відповів: «Скажи мені, шановний, у тебе діти є?». «Є», – відповів суддя. «А слуги є?». «Є і слуги, звичайно!». «А скажи мені, хто слухає тебе краще, слуги чи діти?», – запитав старець. «Слуги, слуги краще, вони кожне моє слово ловлять. У всьому догодити намагаються. А діти часто норовливі, не слухають мене, сваволять », – відповів суддя. «А скажи мені, коли вмирати станеш кому все своє добро залишиш, дітям або слугам?». «Звичайно дітям!», – вигукнув суддя. «Ось так і з Царством. Ти можеш бути ідеальним слугою, але спадок отримає син. А усиновлення відбувається тільки через Ісуса Христа ... ».